

Promemorian ”En tydligare skadereglering i staten”, diarienummer Ju2014/2802/L2

Promemorian innehåller förslag och överväganden vad gäller ändringar och följdändringar av begreppet ”central förvaltningsmyndighet” i förordningen (1995:1301) om handläggning av skadeståndsanspråk mot staten (nedan kallad handläggningsförordningen) samt även rättelse av en felaktig författningshänvisning i nämnda förordning.

Vidare innehåller promemorian förslag och överväganden avseende utökade möjligheter att få ersättning enligt lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder samt även rättelse av felaktiga författningshänvisningar i nämnda lag.

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) yttrar sig avseende de delar av promemorian som rör handläggningsförordningen.

IAF konstaterar att det i promemorian föreslås att begreppet ”central förvaltningsmyndighet” inte längre ska användas i handläggningsförordningen, eftersom det är oklart vad som menas med detta begrepp och då allt fler myndigheter har ombildats till en sammanhållen myndighet. Begreppet ”förvaltningsmyndighet” ska i stället användas. Vidare ska det enligt 5 § handläggningsförordningen i en bilaga till förordningen uttryckligen anges vilka förvaltningsmyndigheter som får handlägga ersättningsanspråk avseende s.k. faktiska skador. I bilagan finns bl.a. IAF angiven.

De myndigheter som finns uppräknade i bilagan har tidigare med stöd av 10 § handläggningsförordningen fått i uppdrag av Justitiekanslern (JK) att handlägga ersättningsanspråk avseende s.k. faktiska skador. Syftet med förändringen är att förtydliga vilka myndigheter som har rätt att reglera s.k. faktiska skador, inte att förändra rättsläget.

IAF delar utredningens bedömning att det blir tydligare både för enskilda och för myndigheter att i en särskild bilaga ange vilka förvaltningsmyndigheter som får handlägga s.k. faktiska skador.

IAF vill dock i detta sammanhang påpeka att det i JK:s delegationsbeslut för IAF den 7 december 2004 anges att det är lämpligt att IAF samråder med JK avseende vilken myndighet som ska handlägga ett anspråk när det kan vara svårt att avgöra om grunden för ett anspråk är en s.k. beslutsskada eller en s.k. faktisk skada. Någon motsvarande samrådsbestämmelse finns inte i 7 §

handläggningsföreläggningen och föreslås inte heller i promemorian. I 7 § anges att samråd ska ske med JK, om ärendet är av principiell natur eller av stor ekonomisk betydelse samt att samråd alltid ska ske när det gäller åtaganden för staten att betala högre ersättning än 250 000 kr.

Vidare vill IAF påpeka att ett förtydligande bör ske av 14 § handläggningsföreläggningen angående vilken myndighet som får besluta om ersättning av allmänna medel för kostnader för biträde och för utredning. Enligt den nu gällande regleringen kan IAF besluta om nämnda ersättning, eftersom JK med stöd av 10 § handläggningsföreläggningen har uppdragit åt IAF att fullgöra JK:s uppgifter vad gäller s.k. faktiska skador. Men motsvarande möjlighet för de i bilagan till 5 § handläggningsföreläggningen uppräknade myndigheterna kommer inte att finnas med i de föreslagna författningsändringarna.

I detta ärende har generaldirektör Jan-Olof Dahlgren beslutat och verksjurist Kerstin M Claesson har varit föredragande. I den slutliga beredningen av ärendet har även tf. enhetschef Ulf Staffansson deltagit.

Jan-Olof Dahlgren

Kerstin M Claesson